



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: X., narozená dne X.
bytem X.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2024, č. j.: X.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2024, č. j.: X., jímž byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 7. 3. 2024, č. j.: X., kterým byl žalobkyni podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) pro nesplnění podmínek v ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „z.d.p.“), ode dne 20. 3. 2024 odňat invalidní důchod.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že v námitkovém řízení doložila zprávu z neurologie ze dne 2. 4. 2024, která nebyla zohledněna. Dle této zprávy jsou u žalobkyně přítomny X. Zdravotní

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

stav žalobkyně by měl být hodnocen podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Posudek shledává neúplným a nepřesvědčivým, kdy zároveň nebylo vysvětleno, proč již X. nejsou důvodem pro invaliditu a zda u těchto diagnóz došlo ke zlepšení zdravotního stavu, jak vyžaduje rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2012, č. j. 3 Ads 54/2012-27. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek shrnula, že je vázána posudkem Institutu posuzování zdravotního stavu. Tento posudek podle žalované splňuje požadavky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, když se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Nelze přihlídnout ke zdravotní dokumentaci datované po vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaná trvala na svém rozhodnutí.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního (dávkového) spisu bylo zjištěno, že prvoinstančním rozhodnutím ze dne 7. 3. 2024, č. j.: X., byl žalobkyni podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 39 odst. 1 z.d.p. ode dne 20. 3. 2024 odňat invalidní důchod. Dle odůvodnění není žalobkyně invalidní ani v prvním stupni, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 7. 2. 2024 poklesla její pracovní schopnost o 20 %. Podle daného prvostupňového posudku obsaženého v posudkovém spisu (zdravotní dokumentaci) byl rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vertebrogenní algický syndrom bederní páteře na podkladě degenerativních změn zařazený do kapitoly XIII., oddílu E, položky 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., den zániku invalidity byl stanoven na den 7. 2. 2024.
5. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně námitky.
6. Podle druhostupňového posudku (posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 9. 5. 2024, č. j.: LPS/2024/115-NR-OLM_CSSZ) žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 z.d.p., míra poklesu pracovní schopnosti dosahovala jen 30 %; námitkám nemohlo být vyhověno. Druhostupňový posudek stanovil stejný den zániku invalidity (7. 2. 2024) i zařazení do stejné položky se stejným snížením pracovní schopnosti (kapitola XIII., oddíl E, položka 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a snížení o 20 %) jako prvostupňový posudek; odlišnost spočívala v uznání dalších zdravotních postižení jako faktoru snižujícího pracovní schopnost o maximální výši dalších 10 %, tj. na celkových 30 %, což však na uznání invalidity nestačilo.
7. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 30. 5. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud ve věci konal jednání dne 8. 9. 2025. Na jednání žalobkyně uvedla, že byla dlouho uznána invalidní, její zdravotní stav se nezlepšil, X., X.; členové posudkové komise se k ní

chovali nepřijemně, X., její postižení nejdou uzdravit, neustále chodí k lékařům, X. zohledněna byla jen jedna diagnóza, nesouhlasí s odnětím invalidního důchodu; navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované. Zástupkyně žalované odkázala na vyjádření k žalobě; navrhla žalobu zamítnout.

10. Podle ust. § 38 z.d.p. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
11. Podle ust. § 39 odst. 1 z.d.p. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
12. Podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) z.d.p. *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
13. Soud jako důkaz obstaral posudek PK MPSV Praha ze dne 17. 2. 2025, e. č.: SZ/2024/2087-PH-17. Dne 17. 2. 2025 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkové lékařky a lékaře v oboru interní lékařství, jednání komise žalobkyně nebyla přítomna, nicméně žalobkyně byla vyšetřena interní lékařkou již dne 13. 1. 2025. Komise vycházela ze spisové dokumentace IPVZ Praha 11, IPZS ČSSZ Praha, z dokumentace neurologa a z dokumentace psychiatricky, doložen byl také aktuální záznam neurologa. Dne 13. 1. 2025 lékařka v oboru interní lékařství žalobkyni osobně přešetřila včetně X., následně byl stav konzultován s lékařkou z oboru psychiatrie. Komise shledala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl vertebrogenní algický syndrom bederní páteře na podkladě degenerativních změn, dále byly identifikovány mj. X. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti komise hodnotila podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), a tato činila 20 %. Komise uzavřela, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní a byla schopna vykonávat fyzicky nenáročnou práci.
14. Ve vyjádření k posudku PK MPSV Praha žalobkyně popsala, že se k ní u jednání komise chovali nedůstojně a urážlivě X. X. Nově jí byly diagnostikovány X.; X.
15. Z posudku PK MPSV Praha ze dne 17. 2. 2025 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 z.d.p. Posudková komise, která zasedala v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky se specializací na interní lékařství, k datu vydání napadeného rozhodnutí zjistila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl vertebrogenní algický syndrom bederní páteře na podkladě degenerativních změn. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a činila 20 %. Žalobkyni neshledala PK MPSV invalidní.
16. K námitkám žalobkyně soud sděluje, že její zdravotní stav byl zkoumán komplexně a podrobně na základě většího množství shromážděných zpráv, z nichž byla PK MPSV dostatečně schopna učinit vypovídající závěry, došlo též k jejímu vyšetření přímo na jednání komise. Žalobkyně byla označena za praceschopnou ohledně fyzicky nenáročných prací s určitými dalšími omezeními. Zhoršení zdravotního stavu komise nezjistila, naopak popsala

stabilizaci zdravotního stavu s tím, že dlouhodobě docházelo k posudkovému nadhodnocování dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, ba v posledních deseti letech se již vyloženě jednalo o posudkový omyl. Zdravotní stav byl posuzován ke dni vydání napadeného rozhodnutí, případné změny zdravotního stavu je možno zohlednit při podání nové žádosti o invalidní důchod. Posudek je úplný a přesvědčivý, nic nenasvědčuje tomu, že by nevhodné chování členů komise, o němž žalobkyně hovořila, mělo vliv na závěry o jejím zdravotním stavu. Dle právní úpravy (konkrétně § 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.) se míra snížení pracovní schopnosti stanoví dle zdravotního postižení s největším dopadem na pokles pracovní schopnosti, ostatní postižení mohou dle § 3 téže vyhlášky zvýšit míru snížení pracovní schopnosti o dalších maximálně 10 %; jakkoliv se PK MPSV vyrovnala s možným dalším snížením pracovní schopnosti dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. značně kusým způsobem, nemohlo to mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé, jelikož ani při maximálním snížení o 10 % (celkem 30 %) by žalobkyně nebyla invalidní.

17. Předmětem věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud upozorňuje, že sám odborností potřebnou k posouzení zdravotního stavu nedisponuje, proto věcnou správnost posudku neposuzuje (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j.: 6 Ads 11/2013–20). Za účelem zjištění skutkového stavu si soud vyžádal posudek PK MPSV ze dne 17. 2. 2025, který považuje za úplný, přesvědčivý a celistvý, s absencí zásadních rozporů a logických vad. Ohledně správnosti a úplnosti stanovené diagnózy vertebrogenního algického syndromu bederní páteře, jakož i stran určení a řádného zdůvodnění procentní míry poklesu žalobkyniny schopnosti soustavné výdělečné činnosti (ke dni vydání napadeného rozhodnutí ze dne 30. 5. 2024) nebyly zjištěny důvodné pochybnosti. Z posudku PK MPSV je zřejmé, že zdravotní stav žalobkyně byl komplexně posouzen na základě zdravotní dokumentace i jejího vyšetření komisí, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. Na s. 6 a 7 posudku se komise vyjádřila k X. Není proto důvodnou námitka žalobkyně, že nebylo vysvětleno, proč se k těmto onemocněním nepřihlíží.
18. Soud pokládá za významnou i skutečnost, že posudek PK MPSV shledal totožnou klasifikaci hlavního onemocnění jako oba posudky v řízení před žalovanou. Tři odborná lékařská posouzení tudíž došla ke stejnému závěru ohledně hlavní diagnózy a jejího podřazení pod příslušnou položku dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (kapitola XIII, oddíl E, položka 1b).
19. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 8. září 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce